

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 52C/154/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1210218272
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Roštárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2012:1210218272.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II pred samosudkyňou JUDr. Alenou Roštárovou v právnej veci navrhovateľa: I. V., bytom E. XX/XX, Ž. U. T., zast. JUDr. Anna Janáčová, advokátka so sídlom Wilsonova 3, Bratislava, proti odporcovi: Generali Slovensko poisťovňa, a. s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332, o zaplatenie 10.166,20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 345,75 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 795,30 Eur od 25. 02. 2010 do zaplatenia a 9,5 % ročne zo sumy 550,45 Eur od 16. 10. 2011 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 705,87 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 12. 08. 2010 po jeho zmene, ktorú súd pripustil Uznesením č. k. 52C/154/2010 - 118 sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia sumy 10 166,20 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 8 891,05 Eur od 25. 02. 2010 do zaplatenia a vo výške 9,5 % ročne zo sumy 1 275,15 Eur od 16. 10. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnili tým, že dňa 21. 10. 2008 utrpel pri dopravnej nehode ťažké poškodenie zdravia spôsobené prevádzkou dopravného prostriedku. Na vozidlo prevádzkovateľa vozidla Zberné suroviny a.s., ktorým bola spôsobená škoda, bolo v čase dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s poisťovateľom, t. j. odporcom. K

nehode došlo spôsobom popísaným v Rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T 18/2009 zo dňa 25. 02. 2009, pričom navrhovateľovi preukázateľne vznikli ťažké zranenia. G.. L. dňa 07. 12. 2008 ohodnotil bolestné 735 bodmi, neskôr 206 bodmi. Na základe druhého posudku odporca dňa 24. 03. 2009 zaslal navrhovateľovi sumu 3.477,39 Eur. Dňa 13. 07. 2009 vypracoval G.. Š. pre navrhovateľa ďalšie hodnotenie bolestného kde ohodnotil úraz na 1150 bodov. Keďže nastali rozpory, ďalší posudok vypracoval G.. I., ktorý ohodnotil bolestné 1230 bodmi. Potom čo navrhovateľ odporcu požiadal o doplatenie odškodného podľa znaleckého posudku G.. I., tento nárok navrhovateľa nevyplatil ale posudky postúpil opäť G.. L., ktorý všetky posudky prehodnotil a priznal navrhovateľovi 505 bodov. Nakoľko odporca odmieta navrhovateľovi doplatiť poistné plnenie za 665 bodov, bol nútený domáhať sa svojich práv cestou súdu.

Odporca sa k návrhu vyjadril podaním zo dňa 26. 08. 2010, v ktorom uviedol, že vzhľadom na množstvo a rôznorodosť vypracovaných znaleckých posudkov nemá za jednoznačne preukázaný rozsah náhrady škody za bolesť navrhovateľa. V konaní je potrebné ustanoviť znalca.

Súd vo veci vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu navrhovateľa, povereného zástupcu odporcu a Znaleckým posudkom č. 86/2011 vypracovaným znaleckou organizáciou forensic.sk ako aj oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu pričom zistil tento skutkový stav:

Z Rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom 3T/18/2009 vyplýva, že obvinený N. R. je vinný, že dňa 21. 10. 2008 nedostatočne zabezpečil predné dvojkrídlové dvere na prívесе, ktoré sa otvorili a zasiahli chodca I. V.. Ten bol zrazený k zemi a utrpel zranenia, ktoré si vyžiadali dobu liečenia tri mesiace a u poškodeného zanechajú trvalé následky.

Zo Znaleckého posudku č. 86/2011 zo dňa 16. 09. 2011 vyplýva, že znalecká organizácia určila bodové hodnotenie bolesti navrhovateľa vo výške 560 bodov. Vo vzťahu k dobe skutku 21. 10. 2008 je hodnota jedného bodu určená sumou 13,37 Eur. Podľa názoru znalcov znaleckej organizácie ani jeden návrh bodového hodnotenia nezohľadňuje objektívne tie poranenia, ktoré reálne utrpel navrhovateľ, a ktoré sú objektívne preukázané a uvedené v zdravotnej dokumentácii. Návrh bodového hodnotenia za bolesť mohol byť adekvátne vykonaný po potvrdení diagnózy parézy vetvy tvárového nervu (júl 2009 - neurologická kontrola). Ostatné poranenia boli svojim rozsahom a charakterom definované už pri prvotných vyšetreniach v rámci hospitalizácie. Ak lekár prizná konkrétnu položku zo sadzobníka hodnotenia a ide o položku s istým rozpätím bodového hodnotenia je na jeho subjektívnom zvážení či sa prikloní k nižšej alebo vyššie ponúkanej bodovej sadzbe. V tomto prípade nie je možné hovoriť o pochybení posudzovateľa či znalca, pokiaľ sa

ním vybraná konkrétna bodová hodnota nezhoduje s iným odborníkom. Ide totiž o mieru prirodzenej odbornej variability pri hodnotení.

Z odborného vyjadrenia č. 2008/43 vypracovaného G.. L. zo dňa 07. 12. 2008 vyplýva, že určil bodové hodnotenie bolestného navrhovateľa vo výške 735 bodov.

Z posudku o bolestnom vypracovanom G.. L. zo dňa 17. 03. 2009 vyplýva, že určil bodové hodnotenie bolestného navrhovateľa vo výške 260 bodov.

Z lekárskeho nálezu G.. Š. zo dňa 13. 07. 2009 vyplýva, že určil bodové hodnotenie bolestného navrhovateľa vo výške 1150 bodov (chybne uvedené 1750 Eur).

Zo znaleckého posudku G.. I. č. 190/2009 vyplýva, že určil bodové hodnotenie bolestného navrhovateľa vo výške 1230 bodov.

Zo znaleckého posudku č. 34/2011 G.. C. N. A., D.. vyplýva, že určil bodové hodnotenie bolestného navrhovateľa vo výške 1030 bodov.

Z oznámenia o náhrade zo dňa 24. 03. 2009 vyplýva, že odporca navrhovateľovi oznámil, že vykonal likvidáciu nárokov navrhovateľa tak, že mu podľa posudku o bolestnom priznal náhradu za 260 bodov vo výške 3.477,39 Eur, ktoré poukazuje na účet poškodeného.

Z oznámenia o náhrade zo dňa 04. 11. 2009 vyplýva, že odporca navrhovateľovi plnil okrem iného náhradu za bolestné vo výške 6.752 Eur za 505 bodov pri hodnote bodu 13,37 Eur. Vo veci uplatneného nároku za bolestné s počtom bodov 1230 uviedol, že znalecký posudok vypracovaný G.. I. s lekáorskými

správami postúpili svojmu zmluvnému lekárovi, ktorý posudok v zmysle lekárskeho správne prehodnotil a priznal počet bodov 550 (pozn. správne 505).

Z vyjadrenie znaleckej organizácie forensic.sk zo dňa 13. 01. 2012 vyplýva, že vypracovanie návrhu hodnotenia bolestného je možné ex post jedine a výlučne na základe existujúcej zdravotnej dokumentácie a objektivizovaných diagnóz a klinických stavov, ktoré majú overiteľnú oporu v zdravotnej dokumentácii. Nie je metodologicky prípustné, aby hodnotiaci lekár či znalec dodatočne stanovoval a doplňoval diagnózu. Potenciálne odškodňovaná diagnóza či klinický stav musí mať teda jednoznačný objektívny podklad a dôkaz v zázname zdravotnej dokumentácie. Znalci trvajú na všetkých záveroch v preloženom znaleckom posudku č. 86/2011.

Navrhovateľ sa v priebehu konania vyjadril tak, že namieta znalecký posudok č. 86/2011, nakoľko sa diametrálne odlišuje od záverov posudkov ostatných znalcov a lekárov, dal vypracovať ďalší znalecký posudok G.. C.. N. A. D.. znalcom v odvetví Chirurgia a Neurochirurgia. Znalecká organizácia nezobrala do úvahy všetky materiály zo zdravotnej dokumentácie navrhovateľa, ale vychádzala iba z papierovej dokumentácie založenej v spise. Vzhľadom na skutočnosť, že odporca

považoval zdravotný stav navrhovateľa za ustálený v roku 2008 avšak podľa znaleckého posudku bol ustálený až v roku 2009, hodnota bodu predstavuje sumu 14,46 Eur. Preto okrem doplatenia sumy 9.615,90 Eur (665 x 14,46 Eur) požaduje aj rozdiel už vyplatených 505 bodov vypočítaný pri použití hodnoty bodu 14,46 Eur.

Odporca sa v priebehu konania so závermi znaleckého posudku vypracovaného v tomto konaní plne stotožnil. Nárok navrhovateľa na doplatenie bolestného v počte bodov 665 považuje za nepreukázaný. Nesúhlasí s tvrdením navrhovateľa, že jeho zdravotný stav bol ustálený v roku 2009, nakoľko v znaleckom posudku č. 86/2011 znalci uvádzajú, že bodové hodnotenie bolestného bolo možné vykonať už dňa 07. 12. 2008. V roku 2009 bola ustálená len jediná položka, a to poranenie tvárového nervu. Odporca teda určil správnu výšku bodu 13,37 Eur. S úrokom z omeškania požadovaným navrhovateľom nesúhlasí, nakoľko neboli splnené podmienky na priznanie nároku podľa § 11 ods. 6 a 7 Zákona č. 381/2001 Z. z., kedy nárok na úrok z omeškania vzniká iba v prípade, že povinná osoba neoznámí, neprešetrí alebo neuvedie dôvody prečo odmieta plniť poisťňé plnenie.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 Zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 5 ods. 2 citovaného zákona výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhľuje na celé desiatky korún smerom nahor.

Podľa § 5 ods. 4 citovaného zákona Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

Z Oznámenia Ministerstva zdravotníctva SR č. 172/2009 Z. z. vyplýva, že opatrenie ustanovuje výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2009 za jeden bod na 14,46 Eur.

Podľa § 11 ods. 5 Zákona č. 381/2001 Z. z. (účinného k 21. 10. 2008) poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 6 citovaného zákona poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 11 ods. 7 citovaného zákona ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 5, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní ak ide o omeškanie z plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania ustanovenie vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľov je len čiastočne dôvodný.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné a teda súd má za preukázané, že dňa 21. 10. 2008 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bol prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u odporcu, ťažko zranený navrhovateľ. Na tom základe vznikla odporcovi ako poisťovateľovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi vzniknutú škodu na zdraví, ktorú si navrhovateľ v časti bolestného uplatnil v tomto konaní.

Medzi účastníkmi bola sporná výška bodového hodnotenia zranení navrhovateľa a tiež hodnota bodu bolestného s prihliadnutím k ustáleniu zdravotného stavu navrhovateľa. Skutočnosť, že výška bodu závisí od momentu ustálenia zdravotného stavu poškodeného sporná nebola.

S poukazom na spornosť vyššie uvedených skutočností súd vykonal dokazovanie smerujúce k zisteniu výšky bodového hodnotenia ako aj zodpovedaniu otázky kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu navrhovateľa tak, aby bolo možné určiť výšku bodového hodnotenia zranení navrhovateľa.

Nakoľko navrhovateľ predložil v tomto konaní hneď niekoľko znaleckých a odborných posudkov niekoľkých lekárov, ktoré sa vo svojich záveroch rozchádzali, súd nariadil znalecké dokazovanie znaleckou organizáciou forensic.sk, ktorá v konaní vypracovala Znalecký posudok č. 86/2011.

Zo Znaleckého posudku č. 86/2011 vyplýva, že bodové hodnotenie bolesti navrhovateľa je vo výške 560 bodov. Návrh bodového hodnotenia za bolesť mohol byť adekvátne vykonaný až po potvrdení diagnózy parézy vetvy tvárového nervu (júl 2009 - neurologická kontrola). Ostatné poranenia boli svojim rozsahom a charakterom definované už pri prvotných vyšetreniach v rámci hospitalizácie. Podľa znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou v súdnom konaní ani jeden dovtedajší návrh bodového hodnotenia nezohľadňoval objektívne tie poranenia, ktoré reálne utrpel navrhovateľ, a ktoré boli objektívne preukázané a uvedené v zdravotnej dokumentácii.

Súd pri určení výšky bodového hodnotenia vychádzal z citovaného znaleckého posudku znaleckej organizácie a teda má za to, že navrhovateľovi prináleží náhrada za bolesť za 560 bodov. Súd má za to, že v konaní ustanovená znalecká organizácia riadne vypracovala a náležite zdôvodnila všetky svoje odborné závery, ku ktorým dospela na základe dôslednej analýzy zdravotnej dokumentácie navrhovateľa. Ako to vyplýva z množstva znaleckých a lekárskeho posudkov, ktoré znalecká organizácia vo svojom znaleckom posudku spripomienkovala, prípad navrhovateľa je zložitý a odborné závery lekárov boli v tomto smere diametrálne odlišné. Nakoľko súd nedisponuje potrebnými odbornými znalosťami nezostalo mu iné ako v konaní poveriť vypracovaním znaleckého posudku znaleckú organizáciu, za účelom vypracovania znaleckého posudku, ktorým bude posúdená správnosť záverov všetkých doposiaľ vyhotovených znaleckých a odborných lekárskeho posudkov a vykonané bodové hodnotenie bolesti navrhovateľa. Súd nemá pochybnosti o správnosti záverov citovaného znaleckého posudku a tieto relevantným spôsobom nespochybnili ani námietky navrhovateľa. Súd sa stotožňuje

s vyjadrením znaleckej organizácie, že pri vypracovaní znaleckého posudku ex post je potrebné vychádzať z existujúcej zdravotnej dokumentácie a objektivizovaných diagnóz a klinických stavov, ktoré majú overiteľnú oporu v zdravotnej dokumentácii, čo bolo v tomto prípade splnené. Nie je teda správne tvrdenie navrhovateľa o tom, že

znalecká organizácia vychádzala len z listinných dôkazov založených v spise, nakoľko zo Znaleckého posudku č. 86/2011 jednoznačne vyplýva, že znalecká organizácia vypracovala znalecký posudok na základe údajov v zdravotnej dokumentácii. Samotná zrejme rozdielnosť názorov lekárov je, tak ako to uviedla znalecká organizácia, spôsobená mierou prirodzenej odbornej variability pri hodnotení a v niektorých prípadoch i možným subjektívnym pochybením toho ktorého lekára. Práve z uvedeného dôvodu bol v tomto konaní vypracovaný znalecký posudok, ktorý mal v kontexte všetkých doposiaľ preukázaných a zistených diagnóz a klinických stavov poškodeného (navrhovateľa) určiť bodové ohodnotenie jeho bolesti, čo sa aj stalo. Pokiaľ navrhovateľ v konaní predložil ďalší znalecký posudok G.. A., ide len o ďalší dôkaz vykonaný v tomto konaní, ktorý súd musí posúdiť vo vzájomných súvislostiach s inými dôkazmi, pričom je zrejme, že ide o ďalší odborný názor lekára. K záverom znaleckého posudku G.. A. sa znalecká organizácia poverená vypracovaním znaleckého posudku v tomto konaní vyjadrila tak, že v celom rozsahu zotrvala na svojich záveroch uvedených v Znaleckom posudku č. 86/2011 a podrobne svoje závery zdôvodnila. S poukazom na uvedené súd ustálil výšku bodového hodnotenia bolesti navrhovateľa v súlade s bodovým hodnotením určeným znaleckým dokazovaním nariadeným a vykonaným v tomto konaní, t. j. vo výške 560 bodov.

Pokiaľ ide o výšku hodnoty jedného bodu, tu sa súd so závermi znaleckého posudku vykonaného v tomto konaní nestotožnil, pričom túto otázku posúdil ako otázku právnu, nie odbornú, ktorej zodpovedanie z uvedeného dôvodu prináleží súdu nie znalcovi resp. znaleckej organizácii.

Ako to vyplýva z ustanovenia § 5 Zákona č. 437/2004 Z. z. a tiež z konštantnej judikatúry, pri určení výšky náhrady za bolesť sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť ohodnotila v lekárskom posudku, pričom výšku jedného bodu na príslušný rok ustanoví Ministerstvo zdravotníctva SR. V zákone nie je uvedené, kedy konkrétne vzniká nárok na náhradu škody na zdraví. Zo zákona však vyplýva, tak ako je uvedené vyššie, že náhrada sa vypočíta podľa lekárskeho posudku, ktorý sa vypracováva až keď je zdravotný stav poškodeného ustálený. Súd má preto za to, že pre určenie momentu vzniku nárok je rozhodujúci moment ustálenia zdravotného stavu poškodeného, čo medzi účastníkmi sporné ani nebolo. Znalecká organizácia určila okamih ustálenia zdravotného stavu navrhovateľa k júli 2009. Až na základe takto ustáleného zdravotného stavu bolo možné vypracovať lekársky posudok, ktorý bodovo ohodnotil bolesť navrhovateľa, ktorá mu bola spôsobená pri dopravnej nehode zo dňa 21. 10. 2008. Neopodstatnené sú potom tvrdenia odporcu o tom, že bodové hodnotenie bolo možné vykonať už dňa 07. 12. 2008, nakoľko podľa znaleckej organizácie bola sporná len jediná položka, a to poranenie tvárového nervu. Účelom tohto konania bolo komplexne zodpovedať otázku právneho nároku navrhovateľa na náhradu škody za bolesť, ktorú utrpel pri dopravnej nehode zo dňa 21. 10. 2008. Ak teda bolo znaleckým posudkom určené, že definitívne bolo možné

zdravotný stav považovať za ustálený až v júli 2009, súd nemá dôvod kalkulovať a špekulovať tak ako to žiada odporca, s tým, že za určitých okolností, vynímajúc jednu položku, bolo možné považovať zdravotný stav navrhovateľa už skôr, t. j. v roku 2008. V kontexte vyššie uvedeného má súd za to, že hodnota jedného bodu v roku 2009, kedy bol zdravotný stav navrhovateľa ustálený, predstavuje podľa Oznámenia zdravotníctva SR č. 172/2009 Z. z. sumu vo výške 14,46 Eur.

Ak teda odporca navrhovateľovi uhradil 505 bodov pri hodnote bodu 13,37 Eur, je povinný navrhovateľovi doplatiť sumu 550,45 Eur, t. j. 505 bodov x 1,09 Eur (14,46 Eur - 13,37 Eur).

Nakoľko bodové hodnotenie bolesti navrhovateľa je vo výške 560 bodov, pričom odporca navrhovateľovi uhradil náhradu len za 505 bodov, odporca je povinný navrhovateľovi doplatiť náhradu bolesti za 55 bodov pri hodnote bodu 14,46 Eur, t. j. sumu 795,30 Eur. Spolu je teda odporca povinný doplatiť navrhovateľovi z titulu nároku na náhradu za bolesť sumu 1.345,75 Eur.

Súd preto návrhu navrhovateľa v časti zaplatenia istiny vo výške 1.345,75 Eur vyhovel a vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania, súd má za to, že neobstojí tvrdenie odporcu, že neboli splnené podmienky pre vznik jeho omeškania. Nakoľko odporca listami zo dňa 24. 03. 2009 a 04. 11. 2009 navrhovateľovi oznámil, že ukončil likvidáciu poisťnej udalosti a na tom základe mu poukázal poisťné plnenie za bolesť vo výške 6.752 Eur (505 x 13,37 Eur) je zrejme, že si splnil povinnosť uvedenú v § 11 ods. 5 Zákona č. 381/2001 Z. z. a teda poisťnú udalosť riadne prešetril a výsledky likvidácie poisťnej udalosti navrhovateľovi riadne oznámil. Nebol teda v omeškaní so splnením povinnosti v zmysle § 11 ods. 5 citovaného zákona, na ktorý nadväzuje § 11 ods. 7 citovaného zákona, ktorý v prípade, že nedôjde k riadnemu a zákonnému ukončeniu šetrenia poisťnej udalosti sankcionuje poisťovateľa povinnosťou platiť úrok z omeškania už od momentu, kedy malo byť šetrenie poisťnej udalosti ukončené. V tomto prípade však došlo k riadnemu ukončeniu šetrenia poisťnej udalosti z ktorej aj odporca navrhovateľovi poisťné plnenie poskytol. Samotná skutočnosť, že odporca ako poisťovateľ disponujúci s potrebným odborným aparátom (majúc na mysli najmä zmluvných posudkových lekárov) nedostatočne zistil výšku poisťného plnenia však odporcu nezbavuje povinnosť uhradiť navrhovateľovi úrok z omeškania z poisťného plnenia, ktoré mu malo byť v plnej výške uhradené do 15-teho dňa odo dňa skončenia prešetrovania (likvidácie) poisťnej udalosti. Nakoľko sa tak nestalo, odporca sa v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka, dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu voči navrhovateľovi, ktorý bol splatný už v roku 2009 kedy navrhovateľovi poskytol prvú časť poisťného plnenia. Pokiaľ si preto navrhovateľ uplatnil nárok na úrok z omeškania zo sumy zostávajúcej nevyplatennej náhrady bolestného od 25. 02. 2010 do zaplatenia a zo sumy rozdielu vzniknutého vyplatením bolestného pri nesprávnej hodnote bodu až od 16. 10. 2011, odporca bol už v tom čase v omeškaní. Súd preto rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a navrhovateľovi priznal nárok na úrok z omeškania zo sumy 795,30 Eur (náhrada za 55

bodov) od 25. 02. 2010 do zaplataenia a zo sumy 550,45 Eur (rozdiel vo výške bodu) od 16. 10. 2011 do zaplataenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku tak, že v konaní čiastočne úspešnému navrhovateľovi priznal plnú

náhradu trov konania, nakoľko rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku. Trovy konania predstavujú trovy právneho zastúpenia, ktoré podľa Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. pozostávajú z:

1/ Osem úkonov právnej služby pri hodnote úkonu 71,37 Eur (bez DPH), vychádzajúc z hodnoty veci 1.345,75 Eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky):

- prevzatie a príprava zastúpenia 12. 08. 2010 (§ 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky),
- písomné podanie vo veci samej 12. 08. 2010 (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky),
- písomné podanie vo veci samej 29. 11. 2010 (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky),
- písomné podanie vo veci samej 02. 11. 2011 (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky),
- písomné podanie vo veci samej 15. 12. 2011 (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky),
- účasť na pojednávaní zo dňa 06. 06. 2012 (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky),
- písomné podanie vo veci samej 26. 09. 2012 (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky),
- účasť na pojednávaní zo dňa 26. 10. 2012 (§ 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky),

2/ Tri úkony právnej služby pri hodnote úkonu 17,84 Eur (bez DPH), vychádzajúc z hodnoty veci 1.345,75 Eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky):

- účasť na odročenom pojednávaní zo dňa 06. 10. 2010 (§ 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky),
- účasť na odročenom pojednávaní zo dňa 10. 11. 2010 (§ 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky),
- účasť na odročenom pojednávaní zo dňa 28. 09. 2012 (§ 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky),

3/ Režijný paušál - 5 x 7,21 Eur + 2 x 7,41 Eur + 4 x 7,63 Eur, t. j. 81,39 Eur (§16 ods. 3 vyhlášky).

Trovy právneho zastúpenia spolu 705,87 Eur.

Súd priznal navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia podľa ich vyčíslenia zo dňa 30. 10. 2012 tak, že základnú sadzbu tarifnej odmeny advokáta vypočítal v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. z výšky súdom priznaného plnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava II písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný v stanovenej lehote dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.